

(86) 65 St. Médard dimarts 21.

Maria meva sempre estimada: Amb una gran normalitat he rebut la teva carteta del diumenge. De la del disabte te'n feia menció en la meua carteta d'abans d'ahir. Es molt maco rebre les teves cartes tan ràpid i amb tanta regularitat!!

Les coses que en la meua del diumenge deixava al tinter: era que havia rebut la nostra de la primera comissió. Ahir rebia la de la segona. Són molt maques. Ja sé que la meua mocoseta té molt gust. Ara una cosa. Jo crec que de moment en tindré ja prou. Tot d'estiu portaré les de mànec, collistes i a l'hivern si segueixo en les condicions presents (oïda no) les noves no les portaré pas pel treball, sinó les que tinc velles. Fe-te la jaqueta o el que vulguis si et plan això, però més val guardar els diners perquè no sabem si en tindrem necessitat gran. Y ara que mencions diners. Ahir vaig rebre el jir. D'avui i enterada la meua doneta, no?

Una altra cosa que volia dir-te. M'enfadaré si no t'arregles el cabell i més si ho fas per no gastar els 50 francs que pot costar. A més d'ésser saludable, segurament, ara en aquest temps, guanyaràs molt temps que perds ara en pentinar-te i et fas malvei tota la caballera. Fe, ho sent mocoseta meua?

Aquesta tarda passarà la revisió. Segurament

que no podré conèixer el resultat fins que hi hauran passat
tots. Venem. Si tingues la sort que em donessin i paple
seria ja una posta més que em donia aviat la felicitat. Del
que passarem aliu ignoren tots el resultat. Fan un recone-
xement molt primmirat l'únic que sí.

Ara després d'escriure't avui a rentar-me el peu i cap
allà a les onze marxaré al Camp ja que l'ordre és de
dinar allí. Seré dels darrers ja que seré de la última recia
però no entraré més tard dels sis de la tarda.

Tegurament que les teves cartetes a partir d'avui
vinshan amb un sic més de retard. Aliu posaren un
annunci i canvia l'adreça. Escribe ben clar l'envelop
i com segueix: 188/4ème Compagnie de Travailleurs Es-
pagols. BORDEAUX - POUDRERIE. D'acord?

Una altra cosa que et voldria dir el diumenge: és
que se'ns diuen, les expedicions requiran. To francament
no confio en res, però si això és veritat dintre pocs dies
sortirem de dubtes ja que la primera estava anunciada
per a finals de mes. Ojalà fos així. To sortiria ben content.
No perquè m'espanti viure aci en guerra, no. Només
tinc una il·lusió que ja prou la sap: refer la vida
roleta ten. Ah! Si aci hi haques possibilitat de realit-
zar la nostre retrobament definitiu, francament et diré que
allà res se'm hi ha perdut. Però ara aci tot són esperances
i la realitat no arriba mai.

La terra conteta del diumenge és molt maca: la me-
va doneta diu "per a tu ho donaria tot i ben a gust donaria
la vida i no seria cap sacrifici". Neneta meva, jo ho crec
com pots ben creure-ho en mi si et dic el mateix. Res hi
ha més bonic en aquest món que fer sacrifici pels éssers
estimats. I quin no fariem moraltes, dos? El nostre amor, és
tan gran, tan desinteressat, que tot el que vingué amarguen-
nos la vida ho deixem de banda. Hem demostrat que les nostres
vides han neixut per a completar-se. L'un sense l'altre
no anem enlloc. Si jo sento una febre que em crema per
les ganes que tinc de viure n'estic segur que no és pel fet
de tot el que representa el viure, sinó per la por de perdre't
per sempre més. M'entristeixo quan em ve al pensament
això. Si vull viure és per a tu, altrament, si no t'hagués con-
gut, n'estic segur que no em faria ni fred ni calor. Si fos
necessari morir diria mort ja d'una vegada i no patiria
ja més. Ara no. Ara vull viure i vull viure per a tu, neneta
meva, perquè sé que una hora de vida vora teu val
tots els sacrificis d'aquest món. Y si mai sona la tràgica
hora per a mi, no voldria altra cosa que tu fossis qui tan-
guerris les meves parpelles i n'estic segur que moriria
amb el somriure als llavis.

Sacrifici, si neneta meva, Maria del meu cor. Tu
en tu ho vist sempre sacrifici. Tu sé d'on neix aquest sa-
crifici: sé que és normal i fruit del amor que em tens

Això volia dir. Diris que no comprens moltes vegades el que dic? Si neneta que ho comprens i sempre has contestat pel que et deia. Alguna vegada si que deus pensar perquè el meu home et diu això o allò? Sempre le vas tenir relació si t'hi fixes. En fi no val la pena si alguna vegada no comprens quècom, guarda-ho ho veuràs un dia, i t'ho precisare' tot seguit.

Et recordo so que et deia el diumenge. No vulguis imitar a ningú i molt menys a l'Elvira. Hi ha coses que si podies fer ara fa un any o quinze dies però avui no són pas prudentes fer-les. Mira i recorda casos que prou coneixes i per una cosa així si mai et succeís o gubror em succeís no t'ho perdonaria fàcilment.

Jo tinc plena confiança en tu i si que sempre requiriràs els meus consells que seran sempre els millors perquè el mal que jo et vull, el vull primer per a mi. Y sempre aquí recordant-te pensant en les nostres hores felices en les passades i en les futures. Si, neneta, veia aquestes vides i la felicitat em tornaria a somriure. Finguis confiança. Les hores dolents, fineixen ja. Cal revestir-nos de coratge i enfrentats a la vida sabem treure-n'hi tot el suc bo en el viure tan nostre.

Salutacions. Petons als meus. Alie Mir rebé carta de la Mrs. Loustan junt amb una del seu pare. Jo crec que el pare de Marcel superarà la desgràcia present i no perd confiança.

Neneta meua, Unes petonets i unes abraçades i tot l'amor del teu (Pere)